

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3
proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 5. 2022, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 342 Kč, k rukám advokáta JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 12. 2021, č. j. X.
2. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl žalobce z nedbalosti dopustit porušením § 3 odst. 3 písm. a) tohoto zákona tím, že dne 20. 10. 2020 v 11:15 hod. řídil na silnici č. I/13 v obci Chlumec u Ústí nad Labem motorové vozidlo Mercedes Benz, ačkoliv nebyl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, které mu bylo odňato z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.
3. Správní orgán I. stupně konstatoval, že z výpisu z registru řidičů vyplývá, že žalobce měl blokaci řidičského oprávnění, neboť dne 1. 2. 2020 nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 3. 1. 2020 o odnětí řidičského oprávnění sp. zn. X, kterým bylo žalobci odňato řidičské oprávnění ze zdravotních důvodů. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Správní orgán I. stupně dále zmínil rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 3. 2021, č. j. X, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 22. 3. 2021, ve věci odvolání proti usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 10. 12. 2020, sp. zn. X, č. j. X, kterým nebylo prominuto zmeškání úkonu – vyzvednutí písemnosti „Oznámení o zahájení správního řízení“, „Rozhodnutí o předběžném opatření“ a „Rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění“. Podle správního orgánu I. stupně tyto skutečnosti nemají na řešenou věc vliv. Správní orgán I. stupně tedy dospěl k závěru, že žalobce porušil povinnost dle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, přestupek byl spáchán z nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně shrnul průběh předchozího správního řízení. Konstatoval, že nemá pochybnosti o spáchání přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 v návaznosti na § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, kterého se žalobce prokazatelně dopustil dne 20. 10. 2020 v 11:15 hod, ačkoli mu bylo na základě rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou odňato řidičské oprávnění pro uvedené skupiny ze zdravotních důvodů. Pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, musí se jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, přičemž postačuje zavinění nedbalostní. Žalobce byl v postavení řidiče, který musí splňovat nejen odbornou

způsobilost, ale současně i zdravotní, ta mu však byla odejmuta rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou, když žalobce řídil motorové vozidlo bez příslušné zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. K odvolání žalovaný poukázal na výpis z evidenční karty řidiče. Dodal, že do uvedené situace se žalobce dostal svou nevědomostí a neznalostí, nelze ale tvrdit, že o tom, že nesmí řídit, nevěděl. Žalobce uvedl, že mu bylo lékařem v nemocnici sděleno, že není oprávněn řídit motorová vozidla do doby operace a nemocnice oznámila Magistrátu města Jablonec nad Nisou, že žalobce není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel od 18. 10. 2019. K námitce, že nebyl dán důvod pro oznámení zákazu řízení, žalovaný uvedl, že posouzení, zda je nebo není schopen řídit motorové vozidlo, je na lékaři. Odkázal na spisovou dokumentaci, v níž měl žalobce zaevidovanou blokaci řidičského oprávnění na všechny skupiny od 9. 12. 2019 do 22. 10. 2020 ze zdravotních důvodů. Krajský úřad Libereckého kraje přitom zamítl žádost žalobce o prominutí zmeškání úkonu a rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou potvrdil, přičemž žalovaný není oprávněn řešit správnost těchto rozhodnutí, jimiž odvolací orgán potvrdil rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění Magistrátu města Jablonec nad Nisou.

II. Žaloba

5. Ve včasné žalobě, jejíž žalobní body žalobce doplnil v zákonné lhůtě pro podání žaloby, žalobce namítal, že žalovaný v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, rozhodnutí neodůvodnil v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a správní orgány věc neposoudily správně.
6. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se přesvědčivě nevypořádal s odvolacími námitkami, zejména argumenty ohledně nenaplnění subjektivní stránky přestupku. Žalobce zdůraznil, že podstata věci nespočívá v tom, zda dne 20. 10. 2020 skutečně řídil vozidlo, a tím měl porušit § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, nýbrž v naprosté absenci zavinění. Podstatné je, zda se žalobce předmětného jednání dopustil alespoň z nevědomé nedbalosti. Tento argument nejen správní orgán I. stupně, ale ani žalovaný, nepochopil nebo jej ignoroval. Ani jeden ze správních orgánů se nenaplněním subjektivní stránky nezabýval, v rozhodnutí byla řešena pouze objektivní stránka přestupku.
7. Pokud správní orgán I. stupně tvrdil, že bylo doručeno fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, tato skutečnost sama o sobě automaticky nemusí znamenat naplnění subjektivní stránky projednaného přestupku. Správní orgán primárně vycházel z výpisu z registru řidičů, který však prokazuje toliko objektivní stránku přestupku. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí sice zmínil definici přestupku podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, s tím, že nemá sebemenší pochybnost o spáchání přestupku z nedbalosti, nezmínil však žádné důkazy a nezabýval se naplněním subjektivní stránky přestupku, ačkoli zavinění zmiňuje. Správním orgánem zmiňované písemnosti ve věci neprominutí zmeškání úkonu na řešení věci nemají vliv. Pokud správní orgán I. stupně pouze konstatoval definici nevědomé nedbalosti, její naplnění bylo nutné i dokazovat. S ohledem na odvolací argumentaci se žalovaný měl k dané otázce vyjádřit. Tím byl porušen § 68 odst. 3 správního řádu, stejně tak nebyl zjištěn v rozporu s § 3 správního řádu stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.
8. K otázce zavinění se žalobce podrobně vyjadřoval ve vyjádření ze dne 3. 12. 2021, na které odkázal. Žalobce se o doručování rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 2. 1. 2020 nedozvěděl, ani se dozvědět nemohl, což žalobce rovněž zdůvodnil v doplnění

odvolání ze dne 19. 1. 2022. Podmínka nezbytná pro naplnění nevědomé nedbalosti nebyla naplněna. Pokud žalovaný rozebíral obecně problematiku doručování písemností podle správního řádu, nevyjádřil se k argumentaci žalobce ohledně nedostatku při doručování rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020, čímž v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádal námitky žalobce. Žalobce zopakoval, že pro posouzení subjektivní stránky přestupku není rozhodující, zda rozhodnutí bylo doručeno fikcí, nýbrž zda žalobce o doručování rozhodnutí měl a mohl vědět, jak v odvolání podrobně odůvodnil. Vědomá nedbalost u žalobce nepřichází v úvahu. Pokud jde o nedbalost nevědomou, klíčová je manipulace s doručovanou zásilkou rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020. Ze strany doručujícího orgánu nebyl učiněn žádný pokus žalobce o zásilce vyrozumět a poučit jej o důsledcích případného nevyzvednutí zásilky. Tyto okolnosti naprosto vylučují určení jakékoliv formy zavinění přestupku. Jako důkaz žalobce ze správního spisu předložil kopii doručení rozhodnutí správního orgánu ze dne 2. 1. 2020, kde je neoddělené poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky. Žalobce tvrdil, že kdyby bylo vyrozumění o doručování zásilky s poučením zanecháno na jiném vhodném místě, jak to vyžaduje zákon, potom by bylo možno tvrdit, že žalobce měl a mohl vědět, že je mu nějaká zásilka doručována.

9. Žalobce se dále vyjadřoval k důvodům, pro které se nemohl o zásilce dozvědět. Odkázal na pracovní neschopnost od 19. 11. 2019 do 29. 2. 2020, hospitalizace od 19. 11. 2019 do 2. 12. 2019, k čemuž odkázal na propouštěcí zprávu. Od 3. 12. 2019 do 24. 12. 2019 byl žalobce na rehabilitačním pobytu v lázních Poděbrady, s odkazem na příslušnou lékařskou zprávu. Právě z důvodu pracovní neschopnosti, hospitalizace a pobytu v lázních se nemohl dostavit na Magistrát města Jablonec nad Nisou, kde má hlášené trvalé bydliště, aby se přesvědčil, zda mu tam nebylo doručováno.
10. Ve svém vyjádření žalobce argumentoval rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2020, č. j. 16 A 5/2010-47, který řešil otázku fikce doručení za situace, kdy nebylo zanecháno poučení. Žalovaný se s touto argumentací ani s označeným rozsudkem nevypořádal, došlo tak k nerespektování zásady legitimního očekávání. Žalobce zdůraznil, že při doručování písemnosti lze uplatnit fikci doručení a správní orgán, doručuje-li sám, je povinen dodržet veškerá ustanovení zákona bez ohledu na to, zda je doručování standardně či na adresu ohlašovny. Žalobce rovněž odkázal na názor Ústavního soudu v nálezu sp. zn. II. ÚS 23/03 ze dne 3. 6. 2003, podle něhož, aby mohla právní fikce splnit svůj účel, musí respektovat všechny zákonné náležitosti.
11. Tvrzení žalovaného, že žalobce řídil vozidlo bez příslušné zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, je nepravdivé a nepodložené. Skutečnost, že žalobce zdravotní způsobilost nikdy nepozbyl, prokazuje znalecký posudek X, který soudu žalobce předložil. Je tedy zřejmé, že nemohla být naplněna materiální stránka přestupku, pokud jde o zmiňovaný zdravotní stav žalobce. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť nepostačuje, aby v odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl pouhý soupis podkladů pro rozhodnutí, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil a jaký význam důkazům přikládal a proč. Nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jednotlivých ustanovení.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ve vztahu k § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Konstatoval, že žalobce

byl v postavení řidiče, musí splňovat nejen odbornou způsobilost, ale současně zdravotní způsobilost, která mu však byla odejmuta rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou. Žalovaný uvedl, že právě proto, že šlo o doručování tzv. fikcí, nejedná se o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí, ale přestupek.

13. K žalobním bodům týkajícím se nepřezkoumatelnosti, nehodnocení zavinění a vad odůvodnění žalovaný uvedl, že žalobce obdržel od lékaře informaci, že nesmí řídit motorová vozidla. Zda bylo lékařem uvedeno, že pouze do doby operace, jak uvedl žalobce, se bude těžko prokazovat. Minimálně tuto informaci žalobce měl a při propuštění z nemocnice se měl u lékaře informovat, zda pominuly zdravotní důvody, kdy nesmí řídit motorové vozidlo. Magistrát města Jablonce nad Nisou vydal rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze zdravotních důvodů, které doručil fikcí. V žalobě se neuvádí, jakým způsobem měl Magistrát města Jablonec nad Nisou při doručování jinak postupovat, pokud neměl žádnou informaci o jiném pobytu žalobce. Správní orgán I. stupně vydal své rozhodnutí na základě výpisu z karty řidiče, kde byla předmětná blokáce uvedena. S tvrzením, že podmínka, že žalobce měl a mohl vědět, nebyla splněna, se žalovaný neztotožnil. Žalobce informaci o tom, že ze zdravotních důvodů nesmí řídit, měl. V žalobě není uvedeno, na kterém jiném vhodném místě by podle žalobce měla být zásilka nebo oznámení o zásilce uloženo, aby se o ní dozvěděl. Pokud by žalobce například při pobytu v nemocnici uvedl adresu pro doručování, nemuselo by k dané situaci vůbec dojít, žalobce se mohl po ukončení pracovní neschopnosti informovat na Magistrátu města Jablonec nad Nisou, zda mu nebyla doručována nějaká zásilka. Není pak v kompetenci žalovaného řešit doručování rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, jímž se v odvolacím řízení zabýval Krajský úřad Libereckého kraje v rozhodnutí ze dne 4. 3. 2021.
14. Žalovaný se neztotožnil s tím, že žalobce neřídil vozidlo bez příslušné zdravotní způsobilosti. Kdyby uvedl adresu pro doručování, věděl by o oznámení o zahájení řízení doručovaného fikcí dne 9. 12. 2019, obdržel by rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění a mohl využít možnosti podrobit se přezkoumání zdravotního stavu. Pokud tak neučinil, byl považován za nezpůsobilého k řízení motorových vozidel. Podle žalovaného Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) opakovaně judikuje, že formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

15. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které uvedl, že tvrzení o absenci zdravotní způsobilosti nebylo předmětem řízení, jednalo se o odlišný přestupek. Zmínka o doručování fikcí ve vztahu k tomu, zda jde o trestný čin či přestupek, není relevantní.
16. Podle žalobce žalovaný zmiňoval skutečnosti, které s věcí nemají nic společného. Žalobce neměl žádnou povinnost informovat se u svého lékaře, jak uvedl žalovaný. Není úlohou žalobce, aby v žalobě spekuloval o tom, jak měl postupovat Magistrát města Jablonec nad Nisou při doručování. Právě vyjádření žalovaného v tomto směru prokazují důvodnost žaloby, neboť je tvrzeno, že správní orgán vydal rozhodnutí na základě výpisu z karty řidiče, tudíž se vůbec nezabýval otázkou zavinění, k níž se žalovaný nebyl schopen vyjádřit. Nedbalostní zavinění se týká toho, zda žalobce měl a mohl vědět o doručování zásilky, nikoli o tom, zda mu lékař zakázal do doby operace řídit. Předmětem řízení byl výhradně přestupek spočívající v řízení bez řidičského oprávnění, nikoliv bez zdravotní způsobilosti. Vyjádření žalovaného nesměřují k projednávané věci. Vyjádření žalovaného

k žalobní námitce spočívající v porušení zásady legitimního očekávání dokládá, že žalovaný nepochopil žalobní argumentaci, kdy způsob doručování rozhodnutí napadeného žalobou nebyl namítán. Skutečnost, že Magistrát města Jablonec nad Nisou má rozhodnutí za doručené a pravomocné, na otázce absence zavinění žalobce nic nemění, tuto otázku si měl žalovaný posoudit samostatně. Za legitimní očekávání žalobce považoval pouze skutečnost, že správní orgán nebo žalovaný budou respektovat názor soudu, který je případně příslušný k žalobě ve věci jejich rozhodnutí ohledně podmínek doručování.

17. K otázce absence materiální stránky přestupku žalobce uvedl, že zdravotní posudek doložil soudu, žalovaný se s ním může seznámit nahlédnutím do spisu. Ke zmínce o naplnění materiálních znaků formálními znaky přestupkového jednání v běžných případech žalobce namítal, že jeho věc není běžným případem, a proto je třeba i tento znak nezbytně pečlivě zkoumat.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
19. Předmětem přezkum je rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 ve spojení s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním přestupku. Uvedeného přestupku se dopustí fyzická osoba *tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidla a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění.* Dle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že *řídít motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.*
20. Úvodní žalobní body týkající se porušení § 3 správního řádu a porušení práv obviněného nepovažoval soud za řádně uplatněné, konkretizované tak, aby se jimi mohl zabývat. NSS v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. ve Sb. NSS pod č. 835/2006, rozhodnutí NSS dostupná též na www.nssoud.cz, vyslovil, že: *„Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“*
21. Podle § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, *fyzická osoba je pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný.* Zavinění je jedním
tedy
ze základních znaků odpovědnosti za přestupek, a to subjektivním předpokladem odpovědnosti
za přestupek.

22. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek *postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění*. Podle § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, *přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí (nedbalost vědomá), nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (nedbalost nevědomá)*. Nedbalostní zavinění tedy postrádá složku vůle, dále platí, že oba zákonem definované znaky musí být naplněny současně. K nedbalosti nevědomé *Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář, 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 129 s., uvádí: „Prvním znakem je skutečnost, že pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, tedy že nevěděl, že může ohrozit nebo porušit zájem, proti kterému přestupek směřuje a k jehož ochraně je příslušné ustanovení především určeno (objekt přestupku). Druhým znakem je skutečnost, že to pachatel vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, tedy dodržení určité míry opatrnosti. Nezachování této určité míry opatrnosti můžeme přisuzovat podle objektivních a subjektivních kritérií, která musí být s povinností pachatele vědět a možností vědět splněna současně. Zákon o přestupcích v případě přestupků spáchaných z nevědomé nedbalosti zakládá odpovědnost na povinnosti, ale současně i na možnosti předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem.“*
23. V souladu s § 68 odst. 3 správního řádu musí být též forma zavinění, tedy naplnění zákonem předvídaných předpokladů zavinění (u nedbalosti nevědomé viz shora), správním orgánem řádně zdůvodněna v odůvodnění rozhodnutí. Spočíval-li v žalobcově případě přestupek v porušení povinnosti uložené § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, bylo povinností správních orgánů odůvodnit, že žalobce sice nevěděl, že mu bylo rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 2. 1. 2020 odňato řidičské oprávnění pro skupiny A, B, C, D, E, T, ale že o tom vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V této souvislosti bylo povinností správních orgánů uvést, z jakých skutkových či právních důvodů považují konkrétní námitky, které žalobce k dané otázce uplatnil, za liché, mylné či vyvrácené.
24. Napadené rozhodnutí žalovaného, a to ani ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, nenaplnilo požadavek na řádné odůvodnění naplnění zavinění ve formě nedbalosti nevědomé jako subjektivního znaku přestupku.
25. Správní orgán I. stupně k otázce zavinění ve formě nevědomé nedbalosti pouze obecně citoval zákonné ustanovení § 15 odst. 3 písm. b) správního řádu, aniž by konkrétně zdůvodnil, že tyto zákonné předpoklady pro naplnění subjektivní stránky byly u žalobce naplněny a na základě čeho tak dovozuje. Pouhá zmínka, že rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, jímž bylo žalobci řidičské oprávnění odňato, bylo doručeno ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, aniž by se správní orgán I. stupně vypořádal s konkrétními důvody, pro které měl žalobce za to, že fikce doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu nastala (viz vyjádření ze dne 3. 12. 2021 – nebyla oddělena výzva k vyzvednutí zásilky s rozhodnutím a žalobce nebyl řádně poučen o důsledcích nevyzvednutí zásilky), k odůvodnění zavinění nepostačuje. Správní orgán I. stupně zjevně vycházel pouze z oznámení o přestupku a z karty řidiče, kde byla blokáce řidičského oprávnění vyznačena. Zmiňoval-li rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 3. 2021, ve znění

opravného usnesení ze dne 22. 3. 2021, ve spojení s usnesením Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 10. 12. 2021, jímž žalobci nebylo vyhověno zmeškání úkonu – vyzvednutí písemností „Oznámení o zahájení správního řízení“, „Rozhodnutí o předběžném opatření“ a „Rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění“, neměla tato rozhodnutí podle správního orgánu I. stupně na posouzení věci vliv.

26. Rovněž žalovaný se odvolací argumentací, která se naplnění subjektivní stránky přestupku týkala, v napadeném rozhodnutí nezabýval. K otázce zavinění obecně uvedl, že u přestupku postačuje zavinění z nedbalosti. Na konkrétní výhrady uvedené v odvolání ze dne 19. 1. 2021, v němž žalobce znovu tvrdil, že fikce doručení rozhodnutí ve věci odnětí řidičského oprávnění dle § 24 odst. 1 správního řádu nenastala, protože nebyl vyzván k vyzvednutí zásilky a na ohlašovně nebylo zanecháno poučení o důsledcích jejího nevyzvednutí, přičemž nevěděl ani o zahájení správního řízení v této věci, žalovaný přezkoumatelným způsobem nereagoval. Žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně vycházel pouze ze zaevidované blokáce řidičského oprávnění od 9. 12. 2019 do 22. 10. 2020. Kusý odkaz žalovaného na rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ve věci zamítnutí žádosti o prominutí zmeškání úkonu naplnění zákonného znaku zavinění přestupku ve formě nevědomé nedbalosti blíže neosvětluje. Zvláště pokud žalovaný v souvislosti s rozhodováním tohoto odvolacího orgánu hovořil o potvrzení rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění. Pokud žalovaný zmínil, že lékař v nemocnici žalobci sdělil, že do operace nesmí řídit a že Krajská nemocnice Liberec oznámila příslušnému správnímu orgánu, že žalobce není zdravotně způsobilý řídit motorová vozidla, nic to o řádném doručení rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění tzv. fikcí nevypovídá.
27. Pokud se žalovaný v posledním odstavci na str. 5 a v prvním odstavci na str. 6 vyjadřoval k otázce doručování písemností žalobci, týkají se jeho závěry jednoznačně doručování písemností v tehdy probíhajícím přestupkovém řízení vedeném správním orgánem I. stupně. Nikoli doručení rozhodnutí Městského úřadu Jablonec nad Nisou ze dne 2. 1. 2020 o odnětí řidičského oprávnění, o němž žalobce v průběhu celého přestupkového řízení tvrdil, že mu nebylo doručeno tzv. fikcí, a proto se z jeho strany nemohlo jednat o zaviněné řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Žalobce přitom na podporu svého právního názoru na věc odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2010, č. j. 16 A 5/2010-47, o kterém měl za to, že se danou problematiku vztahuje. Žalovaný se se závěry tohoto rozsudku opět nevypořádal.
28. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Za situace, kdy se žalovaný řádně nevypořádal s argumentací, která podle žalobce vyvrací naplnění subjektivní stránky přestupku řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, není na soudu, aby se poprvé námitkami žalobce zabýval a řešil, zda byly při doručování rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 2. 1. 2020 splněny zákonné předpoklady dle § 24 odst. 1 správního řádu pro doručení rozhodnutí tzv. fikcí. S ohledem na uvedené soud neprováděl dokazování listinami, o které žalobce opíral své tvrzení, že v době doručování rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ve věci odnětí řidičského oprávnění byl v pracovní neschopnosti, hospitalizován, následně na lázeňském rehabilitačním pobytu.
29. Shora učiněný závěr nebránil soudu vyjádřit se k žalobnímu bodu týkajícímu se naplnění materiální stránky přestupku. Z rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že žalobcovo protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění,

kteřé bylo žalobci odňato ze zdravotních důvodů, považovaly správní orgány za jednání společensky škodlivé ve smyslu § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalovaný nepochybil, pokud v souvislosti s řízením motorového vozidla při blokaci řidičského oprávnění zmínil porušení zájmu společnosti na dodržování bezpečnosti a plynulosti provozu a očekávání ostatních účastníků silničního provozu, že řídit motorové vozidlo budou osoby nejen s odbornou způsobilostí, ale také zdravotní způsobilostí, kterou žalobce neměl dle předchozích správních rozhodnutí o pozastavení a odejmutí řidičského oprávnění. Otázka, zda žalobce byl či nebyl zdravotně způsobilou osobu k řízení motorových vozidel, když jeho zdravotní stav nespadal do III. ani IV. Třídy NYHS ve smyslu vyhlášky č. 277/2004 Sb., a zda mu byla v souladu se zákonem zaslána písemnost vydaná dle § 89a zákona o silničním provozu, tedy sdělení o zdravotní nezpůsobilosti pro řízení motorových vozidel, nebyly předmětem vedeného přestupkového řízení, z něhož vzešla žalobou napadená rozhodnutí. Soud tedy pro nadbytečnost nedoplnil dokazování znaleckým posudkem X, který žalobce poprvé předložil soudu.

30. Napadal-li žalobce obecné závěry žalovaného o zákonném postupu správního orgánu I. stupně a ztotožnění se s jeho závěry, nelze považovat rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné jen pro takové konstatování. Tuto pasáž napadeného rozhodnutí lze chápat jako obecné shrnutí a vyjádření toho, že se žalovaný ztotožnil s tím, jak po procesní stránce postupoval prvostupňový správní orgán.
31. Pokud však žalovaný svoje rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelnými závěry ohledně zavinění přestupku žalobcem, jak soud konstatoval shora, je to důvodem k jeho zrušení.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedené argumentace zrušil soud postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
33. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude jeho povinností znovu se zabývat odvolacími námitkami a přezkumem prvostupňového rozhodnutí se zaměřením na subjektivní stránky přestupku.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
35. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve výši 9 300 Kč [3 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 10 200 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 2 142 Kč. Celkem činily náklady na odměnu a zastoupení žalobce částku 12 342 Kč, k níž soud připočetl částku 4 000 Kč za zaplacené soudní poplatky za žalobu a úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovanému soud uložil, aby celkovou náhradu nákladů řízení ve výši 16 342 Kč zaplatil žalobci k rukám jeho advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. září 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně